

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z wniosku M. M.
przeciwko Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.
o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 marca 2017 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 października 2015 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w (...) wyrokiem z dnia 20 października 2015 r. oddalił apelację ubezpieczonego M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 10 grudnia 2014 r. oddalającego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 4 lipca 2014 r. stwierdzających, że w okresie od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 30 września 2013 r. ubezpieczony jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega ustawodawstwu polskiemu i określającym kwoty należnych składek na ubezpieczenia społeczne za ten okres.

W uzasadnieniach sądów *meriti* przyjęto, że w sprawie dotyczącej ustalenia czy ubezpieczony powinien podlegać polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pracodawca, który działa na terenie Słowacji, nie jest osobą zainteresowaną w

rozumieniu art. 477¹¹ § 2 k.p.c. bowiem nie dotyczy ona bezpośrednio jego praw i obowiązków.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wywiódł ubezpieczony M. M., zaskarżając go w całości i wnosząc o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w całości, jak również poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Ś. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi w innym składzie.

Skarga kasacyjna została oparta na naruszeniu przepisów postępowania, które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, to jest art. 477¹¹ § 2 k.p.c. przez brak dopuszczenia w charakterze zainteresowanych pracodawców skarżącego: K. P., P. s.r.o. oraz G., co skutkowało naruszeniem art. 379 pkt 5 k.p.c. czyli pozbawieniem strony możliwości obrony swych praw.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na nieważność postępowania, która występuje w ramach art. 379 pkt 5 k.p.c., z uwagi na sytuację, w której strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw. Zdaniem skarżącego, obrony swych praw zostali pozbawieni jego słowaccy pracodawcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga opiera się na przesłance nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.) W ocenie skarżącego do nieważności postępowania dochodzi wobec naruszenia przez Sądy orzekające art. 379 pkt 5 k.p.c. i polega na pozbawieniu jego słowackich pracodawców możliwości obrony swych praw. W podstawach skargi skarżący podniósł, że jego słowaccy pracodawcy powinni być wezwani do udziału w sprawie stosownie do przepisu art. 477¹¹ § 2 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmowano bowiem, że pozbawienie strony możliwości obrony przysługujących jej praw, prowadzące do nieważności postępowania, polega na

odjęciu jej w postępowaniu sądowym, wbrew jej woli, całkowitej możliwości podejmowania, albo świadomego zaniechania czynności procesowych zmierzających do ochrony jej sfery prawnej.

Wbrew odmiennemu twierdzeniu skarżącego, w niniejszej sprawie nie zachodzi nieważność postępowania w podanym wyżej znaczeniu. W myśl bowiem art. 477¹¹ § 2 zdanie pierwsze k.p.c., zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie z zasadą terytorialności, chodzi w tym przepisie o prawa i obowiązki wynikające z polskiego systemu ubezpieczeń społecznych (zob. art. 6 ust. 1 *in principio* ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych; jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.). Stąd nie ma on zastosowania do praw i obowiązków wynikających z porządków prawnych innych krajów członkowskich Unii, o których rozstrzygają odpowiednie organy tych krajów wedle obowiązującego w nich prawa (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 września 2016 r., I UZ 14/16; z dnia 6 września 2016 r., I UZ 13/16, z dnia 21 listopada 2016 r., II UK 735/15 i II UK 734/15, niepublikowane oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 lipca 2016 r., II UK 297/15, LEX nr 2120892; z dnia 25 listopada 2016 r., I UK 370/15, niepublikowany). Zatem nieuprawnione i bezskuteczne procesowo byłoby wezwanie pracodawców skarżącego jako zainteresowanych w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.